

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Întâmpinării Domnului

Intru în carte cuvânt și scriu zi de praznic împărătesc, patruzeci de zile de la nașterea Mea din mamă Fecioară, și a fost după legea lui Israel să mergem la templu pentru curățirea după naștere pentru părinți, ca să poată ei apoi să meargă la templu pentru rugăciune după datină, și iată, e zi mare în calendarul creștinesc, o, și mulți se uită pe fereastră să-Mi afle cuvântul cel de zi de sărbătoare, iar Eu Mă dăruiesc lor cu povește sfinte, căci sunt Păstor și port grijă de turmă ca Păstorul Cel adevărat, Cel neplătit, Cel din cer, Care nu cere decât să fie după adevăr fii ai lui Dumnezeu cei păstoriți de Mine, și de aceea să învețe ei bine ce au de lucrat și de păzit fiii lui Dumnezeu ca să fie ei cu adevărat fii, căci Eu, Domnul, ca să fiu Păstor am trecut prin toată rânduiala cea de fiu, și apoi Mi-am dat trupul spre jertfă ca să vadă fiii lui Dumnezeu cum pot ei să rămână fii după ce cuvântul cel de sus vine să-i adune în turma Domnului ca fii, și iată, trebuie răstignire după asemănarea cu Păstorul Care Și-a pus trupul ținut pe cruce ca semn al sfințeniei duhului și trupului, o, și așa au de lucrat fiii lui Dumnezeu pentru ca să fie ei sfinți ca Păstorul lor, și trebuie să-și țină mâinile și picioarele în cuie ca să nu mai săvârșescă păcat, căci cei fără crucea purtată fac mereu păcat.

Iată, trebuie răstignire, căci Eu am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze»*, iar purtarea crucii înseamnă răstignire, ca să nu mai facă omul păcat cu trupul său. Un răstignit are ținute pe cruce mâinile și picioarele și este după chipul și asemănarea Domnului său, a Păstorului său, și aceasta înseamnă om care nu se mai lasă spre păcat, și este pe veci cu Domnul un așa om.

O, ce frumoși sunt cei ce Mă aleg ca pildă peste viața lor, ce frumoși! Aceștia au priceput îndeajuns cuvântul spus de Mine pentru cei ce voiesc să Mă urmeze cu cruce, și nu fără cruce. O, ce puțini sunt cei ce își aleg să fie frumoși ca Dumnezeu, frumoși prin cruce, și ce mare ar fi să fie această turmă a lui Hristos, acești frumoși ai cerului pe pământ! De aproape șaptezeci de ani stau cuvânt peste pământ ca să-Mi zidesc o mânăuță de popor frumos ca Dumnezeu, o, și greu Mi-a fost mersul cu acest cuvânt, și mult de tot M-am umilit ca să ridic Tatălui un rod frumos. Omul însă e învățat ca pe pământ și de aceea îi este greu să priceapă ce înseamnă Dumnezeu și ce să facă omul apoi înaintea lui Dumnezeu.

Iată, omul face mereu păcat, și face aceasta pentru că nu știe ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. A înțeles aceasta mama Mea Fecioara și a stat cu viața ei numai în Dumnezeu, numai cu Domnul în inimioara ei curată, și apoi ea Mi-a fost Mie mamă și a mers la templu la patruzeci de zile de la nașterea Mea ca să aducă jertfă de curățire după datină, dar ea era curată ca cerul, și tot așa a și rămas, numai că Domnul Se apleacă rânduieiilor așezate pe pământ ca să se înțeleagă desăvârșit că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om și a crescut, și apoi S-a răstignit pentru om ca să-l aducă pe om la pocăință și la iertarea păcatelor, căci Eu am înviat după răstignire ca să desăvârșesc toată calea spre Dumnezeu a omului și să fie omul liber prin Mine, prin tot ce am făcut Eu pentru viața lui, și de aceea Eu sunt Păstor, și are omul ce să învețe, pentru că i-am arătat Eu prin însăși viața și calea Mea pe pământ.

Așadar, să învețe omul de la Mine și să învețe de la mama Mea Fecioara, că de pe pământ nu este ce să ia, și de aceea să ia din cer omul, să ia și să lucreze și să fie el cu cerul pe pământ, că Eu, Domnul, voiesc să am popor sfânt și să aduc cu el cerul pe pământ ca să fie pe pământ ca și în cer, precum este scris, și dau să pun taina dorului de cer în inima omului ca să pot lucra cu omul cerul cel nou și pământul cel nou și să am pentru cine să le lucrez și să le așez ca fericire a celor ce au iubit pe Dumnezeu pe pământ, învățând din cer iubirea aceasta, căci pe pământ e altfel de iubire și cade omul prin ea de la Dumnezeu.

Stau pe vatra neamului român cu taina nașterii din nou a lumii, pe care am făgăduit-o ca lucrare a lui Dumnezeu la sfârșit de timp, numai că omul pe pământ dă să tragă de timp, să-l tot lungească și să aibă el timpul pentru ale sale, dar Mie Îmi este dor de cer pe pământ, și le este sfinților dor, și de aceea vin cuvânt în mijlocul acestui neam, unde Mi-am așezat cortul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și de aici strig și îndemn neamul român să ia în inimă iubirea de Dumnezeu. Dar mai întâi, iată, așa cum Eu, Domnul, iubesc această țară atât de mult și vin cu atâta dor pe meleagul ei cu lucrul Meu ceresc, o, tot așa voi, fii români, iubiți-vă țara și neamul, căci cine nu-și iubește țara și neamul nu-L poate iubi pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire și iubește și ocrotește pământul și neamul român, iar omul să iubească ce iubește Dumnezeu, și va fi cel iubit cel ce așa iubește.

O, popor al cuvântului Meu, să iubești ca Dumnezeu, fiule păstorit din cer! Înalță rugi calde spre cer pentru neamul român, pentru înțelepciunea cea de sus peste el, pentru dorul de Dumnezeu în inimile fiilor români, pentru pacea cea sfântă și ziditoare de bine în mijlocul acestui neam, pentru lumină, pentru iertarea păcatelor, și apoi să învețe sfințenia fiii acestui neam și pământ. Și dacă este voință și credință, dacă este iubire de țară și de neam, să se întoarcă acasă fiii plecați prin străini, căci taina acestui neam e mare pe pământ și va împărți lumină mare peste popoare, precum este scris, o, și e bine să fie în patria lui românul, și e bine cu Dumnezeu, o, și e rău fără Dumnezeu, dar ce puțini pricep aceasta, ce puțini văd aceasta uitându-se peste pământ!

Și acum, pace peste pământul și neamul român, și această pace să se întindă peste tot pe unde nu este pace pe pământ, și să se înmulțească pacea, căci pacea aduce pace!

Și iarăși, pace și înțelepciune din cer peste cei ce cârmuiesc popoarele, și fericiți sunt și vor fi făcătorii de pace, precum este scris! Este nevoie de pace pe pământ și în inimi, dar este nevoie de iubire, de milă, de credință.

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, pace vouă, fiilor din cetate! Să meargă și să lucreze cuvântul Meu de pace! Iubirea de țară și de neam să se întărească și să lucreze ea iubirea de Dumnezeu apoi. Mă sprijin cu voi să-Mi pot așeza cuvântul peste pământ, fiilor, căci pământul are nevoie de cer, are nevoie de cele din cer atât cât nu știe omul de pe pământ, măi fiilor, iar ce este la oameni cu neputință este cu puțință la Dumnezeu, așa este scris.

Așadar, să fiu sprijinit să-Mi rostesc peste pământ cuvântul, fiilor, că mare mângâiere am când vin să cuvintez și să Mă împart și să lucreze cuvântul Meu tot ceea ce este cu neputință la oameni, și de aceea voi Mă bucurați că-Mi stați de sprijin, și de aceea așez peste voi pacea Mea mereu și lucrarea ei apoi și zic: Pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

02/15-02-2023